

До леглото му поставена масичка, а на масичката неговото тевтерче. Поиска да надникне презъ прозореца да разбере кжде е, ала почувствува се безсиленъ да се издигне и когато се помръдна, остра болка го прониза въ крака.

Замисли се — нищо си не спомня.

Неволно устнитѣ му прошепнаха :

— Боже мой! . . .

Като въ ответъ се откърхнаха тихичко вратата. И той зърна русокоса глава на млада жена; погали го погледа на две голѣмки гължбови очи.

Тя понече да се одръпие, разбрала, че той не бълнува, ала щомъ срѣщна погледа му, доби смѣлость и прекрачи прагъ.

— Нѣщо искате — побърза да се извини на нѣмски тя.

Той я разбра, ала не можа да ѝ отговори.

Нѣмскиятъ езикъ го изненада; а звънливиятъ трепетъ на гласътъ ѝ го залиса : — той слушаше какъ се носятъ вълнитѣ на нейния задавенъ гласъ. Стори му се, че дочу въ него голѣма преданность, затъено ожидание и вмѣсто да продума, само клюмна съ очи, загледа въ нейнитѣ тънки устни, по които трепти усмивка на състрадание.

До като да ѝ проговори, тя се приближи, хвана блѣдата му ржка и гледайки часовника си — заброи биенето на пулса му. После постави термометъра подъ мишницата му и застана до него.

Той искаше да ѝ каже, че голѣмия червенъ кръстъ достойно краси сестренскитѣ ѝ гърди, но езикътъ му се сплети и замълча.

Тя преброи още веднажъ пулса му; прегледа термометра, после преви ржката му подъ одеалото и усмихвайки се добави :

— Gut! zer gut!

— Никакво съмнение въ добрия край, щомъ сте